

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تبخیر و تعرق بر میزان افت سطح ایستابی و فاصله زهکشهای پلکانی

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سعید حمزه - دانشجوی دکتری آبیاری و زهکشی دانشگاه شهید چمران اهواز

عبدعلی ناصری - دانشیار گروه آبیاری و زهکشی دانشگاه شهید چمران اهواز

حیدرعلی کشکولی - استاد گروه آبیاری و زهکشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اهواز

خلاصه مقاله:

در مناطق با شدت بالای تبخیر و تعرق در طی فصل رویش و باردهی، ریشه اغلب گیاهان فعالانه آب را از اعماق خاک جذب کرده و نقش موثری در افت سطح ایستابی ایفا مینمایند. لذا لحاظ کردن اثرات تبخیر و تعرق، نرخ افت سطح ایستابی را افزایش داده و متعاقباً باعث افزایش فاصله زهکشها و به تبع آن کاهش هزینه های اجرایی میگردد. در تحقیق حاضر با استفاده از آمار و دادههای هواشناسی و مرزهای مربوط به اراضی کشت و صنعت امام خمینی (ره) سعی در محاسبه تأثیر تبخیر و تعرق بر روند افت سطح ایستابی و به تبع آن فاصله زهکشهای پلکانی، تحت شرایط مزرعه آزمایشی گردید. نتایج نشان میدهد برای $1/5$ ، 2 و $2/5$ روز بعد از قطع آبیاری به ترتیب 10، 7 و 9 سانتی مترافت بیشتر نسبت به بدون در نظر گرفتن تأثیر تبخیر و تعرق در حداکثر تراز سطح ایستابی حاصل شده است، که در نظر گرفتن این مقادیر باعث کاهش 9 تا 1 درصدی فاصله زهکشها میگردد. اما این مقادیر برای $3/5$ روز بعد از قطع آبیاری یکسان میباشند که این موضوع بیانگر ایناست که بعد از عمق $1/2$ متری سطح زمین، تأثیر تبخیر و تعرق بر روی افت سطح ایستابی از بین رفته است

کلمات کلیدی:

تبخیر و تعرق، زهکش پلکانی، سطح ایستابی، دبی زهکش، فاصله زهکشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/111995>

